

Kl. 18.20

Jeg minder om, at FN vedtog en sikkerhedsresolution, 687, for 622 uger og 1 dag siden i dag, som sagde, at Irak skulle afvæbnes og Saddam Hussein skulle aflevere sine våben. Man fik nogle få uger dengang, men det blev 622 uger. Det er bare det, vi ønsker at gennemføre nu. Og jeg kunne godt have ønsket, at det var sket for 627 uger siden, det indrømmer jeg blankt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning:

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Igen tak for, at vi fik de rigtige proportioner. Det er fint nok at fortryde. Det kostede i hvert fald en million mennesker livet, at Vesten dengang støttede Saddam Hussein. De kan jo ikke bruge fortrydelsen til så meget, men det er da fint nok, at man bliver klovere.

Men kunne man så lære i den her situation, at det er farligt at lave de der uheldige alliancer? Hvem er det, man allierer sig med i den her krig? Det er Iran, det iranske præstestyre, som har tætte forbindelser til USA, fordi de skal bruges i den her situation. Det er et militærdiktatur i Pakistan. Det er et saudiarabisk styre, der hugger, som hr. Helge Adam Møller tidligere malende har beskrevet det, hænder og ører af folk. Det er dem, hr. Helge Adam Møller nu er i færd med at lave alliancer med. Altså har man intet lært af historien.

Engang lavede man alliance med Osama bin Laden i kamp mod russerne, senere lavede man alliance med Saddam Hussein, i dag er man i færd med at lave alliance med et styre, der systematisk undertrykker, og det triste er, at højrefløjen intet har lært.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller for at svare. Derefter bliver det hr. Mogens Lykketoft.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu skal jeg fortælle hr. Villy Søvnald, hvem jeg og den konservative folketingsgruppe allierer os med i denne her sag: Vi allierer os med det store flertal i den irakiske befolkning, vi allierer os med australierne, vi allierer os med englænderne, og vi allierer os med amerikanerne.

Når jeg nævner de tre lande, Australien, England og USA, så synes jeg, at hr. Villy Søvnald en dag skulle komme ned, hvor jeg bor på Sydsjælland, og tage med ud til en lille landsbykirke, der hedder Svinø, 17 km syd for Næstved. Der står et antal kors over australske flyvere, engelske flyvere, amerikanske flyvere, der mistede livet i forbindelse med at befri Danmark mellem 1940 og 1945. De ligger begravet der.

Jeg synes, at vi skylder dem noget, og når vi så samtidig kan hjælpe den irakiske befolkning, er jeg stolt og glad over, at jeg er allieret med dem, og jeg er glad for, at jeg ikke er allieret med hr. Villy Søvnald.

Mogens Lykketoft (S):

Her hen imod slutningen på en meget lang, men også nødvendig lang debat føler jeg trang til at sige nogle få personlige bemærkninger til udenrigsministeren og til statsministeren.

Jeg mener, at det er en meget skelsættende og meget nedslående beslutning, vi skal se truffet lige om lidt. Danmark skal bidrage til USA's krig uden om FN og imod holdningen hos flertallet af FN's medlemslande.

Socialdemokratiet har meddelt sin holdning til håndteringen af det her til regeringen i november. Jeg har personlig og mange gange appelleret til udenrigsministeren om at undgå splittelse om den danske håndtering af denne sag. Jeg troede, at vi var enige. Alt, hvad udenrigsministeren sagde, tydede på, at vi var det, men jeg må forstå det således, at udenrigsministeren blev majoriseret af Danmarks og verdens to mægtigste mænd i en telefonsamtale i fredags. Da traf statsministeren en beslutning, som han vidste ville give splittelse i dansk udenrigspolitik.

Jeg fik i mandags og igen sammen med De Radikale i tirsdags fra statsministeren en entydig melding om, at man ville deltage i denne krig, at regeringen havde besluttet sig.

Jeg gentog så, hvad Socialdemokratiet kryptisk har sagt til regeringen siden november: Vi er for demokrati, vi er imod diktatur, vi er for en international retsorden, vi er imod enegang for de få og magtfulde. Vi vil ikke afvise krig som den sidste og eneste udvej, men vi vil give freden enhver tænkelig chance, fordi krigen betyder død, lemlæstelse, risiko for kaos i regionen, terror i verden.

Vi vil give freden en chance, fordi FN's våbeninspektører sagde, at de havde en reel mulighed, og fordi vi mente, at det var langt, langt